

KORANENS BUDSKAP KAPITEL 19

SURAH Maryam

Kapitelnamn: *Surat Maryam* – uppkallad efter Maria, Jesus mor. Den består av 98 verser och uppenbarades i Mekka.

Kort info

- **Tema:** Guds barmhärtighet och profeternas berättelser.
- **Innehåll:** Berättelsen om Zakariyya och hans son Yahya (Johannes Döparen), om Maria och Jesu mirakulösa födelse, samt om Ibrahim och hans samtal med sin far. Även påminnelser om Musa, Isma‘il och Idris.
- **Budskap:** Gud ger liv och vägledning genom sina profeter. Tron på uppståndelsen och lydnad mot Gud är vägen till frälsning.

I GUDS DEN NÅDERIKES DEN BARMHÄRTIGES NAMN

Kaf ha ya ayn Saad. (1) [Detta är] en berättelse om hur din Herre bevisade Sin tjänare Sakarias Sin nåd. (2) När han i en tyst [innerlig] bön bad till sin Herre, (3) sade han: "Herre! Min kropp har blivit svag och mitt huvud har vitnat, men aldrig har Du, Herre, låtit mig gå ohörd ifrån Dig. (4) Jag oroar mig vid tanken på vad mina närmaste och mina medbröder [kan företa sig] när jag är borta. Min hustru har varit ofruktsam. Skänk mig av nåd en

[son och] efterföljare, (5) som kan bli min arvinge och arvinge till Jakobs hus; och gör honom sådan att Du finner behag i honom!" (6) [Svaret gavs av änglarna:] "Hör, Sakarias, det glada budskapet vi ger dig! En son [skall födas åt dig], som skall bära namnet Johannes. 'Vi har inte gett någon före honom detta namn,' [säger Gud]." (7) [Sakarias] sade: "Herre! Hur skulle jag kunna få en son, när min hustru är ofruktsam och jag är en skröplig och orkeslös åldring?" (8) [Ängeln] svarade: "Det skall bli [som jag har sagt]. Din Herre säger: 'Detta är lätt för Mig; Jag har förut skapat dig ur ingenting!'" (9) [Sakarias] sade: "Herre, ge mig ett tecken!" [Ängeln] svarade: "Det tecken du begär är att du under tre dagar inte skall tala till människor [fastän din tunga är hel]. (10) Och han gick ut ur helgedomen till sitt folk och tecknade åt dem att de morgon och afton skulle lovprisa Gud. (11) [När sonen fötts och växt upp, sade Vi:] "Johannes! Håll med kraft fast vid [Vår] Skrift!" – Och Vi skänkte honom visdom [redan] i hans tidiga ungdom (12) och, som Vår särskilda gåva, ett ömt sinne och [viljan till] renhet, och han fruktade Gud (13) och var en god [son] tillgiven sina föräldrar och visade sig aldrig övermodig eller trotsig. (14) [Guds] fred var med honom den dag han föddes och skall vara med honom den dag han dör och den dag då han skall uppväckas från de döda. (15) OCH MINNS [vad] denna Skrift [har att säga om] Maria. Hon drog sig ifrån de sina till ett [avskilt] rum i öster (16) och lät dem förstå att hon ville vara i ostördhet genom [att anbringa] ett förhänge. Och Vi sände till henne Vår ingivelses ängel som uppenbarade sig för henne i en välskapad mans skepnad. (17) Då ropade hon: "Jag ber om den Nåderikes beskydd mot dig! [Kom inte nära mig] om du fruktar Gud!" (18) [Ängeln] sade: "Jag är ingenting annat än en budbärare från din Herre [med hälsningen:] 'Jag skall skänka dig en son, ren och rättfärdig.'" (19) Hon sade: "Hur skulle jag, som ingen man har rört, kunna få en son? Jag har aldrig fört ett lösaktigt liv!" (20) [Ängeln] svarade: "Det skall bli [som jag har sagt]. Din Herre säger: 'Detta är lätt för Mig och [det sker] för att han skall bli ett tecken för människorna och [en symbol för] Vår nåd. Så har [Vi] beslutat!'" (21) Och hon blev havande och drog sig undan med sin börda till en avlägsen trakt. (22) Och [när hennes tid var inne] drev henne födslovåndorna [att ta stöd] mot en palmstam och hon utbrast: "Ack om jag hade fått dö och överlämnas åt glömskan innan detta [skedde]!" (23) Då [hörde hon någon] som ropade nedifrån [palmens rot]: "Sörj inte! Din Herre har låtit en bäck rinna upp under dina [fötter]; (24) och ruska på palmstammen så skall mogna och saftiga dadlar falla ner omkring dig. (25) Ät och drick och var vid gott mod! Och om du skulle bli varse en mänsklig varelse, låt honom då veta att du har avlagt ett löfte till den Nåderike att avhålla dig [från tal], och att du därför i dag inte skall tala till någon människa." (26) I sinom tid återvände hon till de sina med barnet

på armen. Då sade de: "Maria, du har gjort något oerhört! (27) Du Arons syster! Din fader var inte en dålig människa och din moder var inte en lösaktig slampa!" (28) Då pekade hon på barnet. [Men] de svarade: "Hur skulle vi kunna tala till ett spädbarn [som ligger] i sin linda?" (29) [Då talade] han [till dem]: "Jag är Guds tjänare. Han har gett mig uppenbarelsen och kallat mig till profet; (30) Han har välsignat mig, var jag än befinner mig, och befallt mig att så länge jag lever förrätta bönen och ta mig an de fattiga (31) och att älska min moder och visa henne aktning - och Han har inte gjort mig till en eländig tyrann. (32) [Guds] fred var med mig den dag jag föddes och skall vara med mig den dag jag dör och den dag då jag skall uppväckas från de döda." (33) DETTA ÄR med sanna ord Jesus, Marias son, om vars [natur] de tvistar. (34) Guds [majestät] förbjuder att Han skulle ha en son; stor är Han i Sin härlighet! När Han beslutar att något skall vara, säger Han endast till det: "Var!" - och det är. (35) Och [Jesus själv sade:] "Gud är min Herre och er Herre - Honom skall ni dyrka! Detta är en rak väg." (36) Men de sekter [som uppstod genom splittringen bland efterföljarna av äldre uppenbarelsen] är sinsemellan oense [om Jesus]. Varna dem som förnekade sanningen! En olycksdiger Dag kommer de att få bevittna fruktansvärda ting! (37) Hör deras rop och se [hur de betar sig] när de förs fram inför Oss! Men i dag, i denna värld, är de orättfärdiga uppenbarligen helt [fångna] i sina misstag. (38) Varna dem därför för Jämmerns och grämselsens dag, då [allt skall fullbordas och Guds] domar falla; nu gör de sig inga bekymmer [för denna Dag] - de tror inte [ens att den skall komma]. (39) Vi skall förbli när jorden och allt på den [har förgått], och det är till Oss [alla] skall föras åter. (40) OCH MINNS [vad] denna Skrift [har att säga om] Abraham; Han var en man av sanning och en profet, (41) och han sade till sin fader: "Fader! Varför tillber du [stenar] som varken kan höra eller se och som är dig till ingen nytta (42) Fader! Jag har fått del av en kunskap som du inte har fått del av. Följ mig [så] skall jag visa dig en rak väg. (43) Fader! Dyrka inte Djävulen - Djävulen som gjorde uppror mot den Nåderike. (44) Fader! Jag fruktar att Guds straff skall drabba dig och att du då [skall inse att du] varit Djävulens vän." (45) [Fadern] sade: "Hatar du mina gudar, Abraham? Om du inte upphör med detta [tal], skall jag laga så att du blir stenad. Ge dig nu av [och låt mig slippa se dig] under lång tid!" (46) [Abraham] svarade: "Fred vare med dig! Jag skall be till min Herre, att Han förlåter dig. Han har alltid varit god mot mig. (47) Och jag skall dra mig undan från er alla och från det som ni anropar i Guds ställe, och jag skall anropa min Herre [och ingen annan]. Kanske hör Han min bön." (48) Och sedan han lämnat dem och det som de dyrkade i Guds ställe, skänkte Vi honom Isak och Jakob och kallade dem båda till profeter. (49) Och Vi gav dem del av Vår nåd och lät [senare slakten] hålla dem högt i ära som sanningens

män. (50) OCH MINNS [vad] denna Skrift [har att säga om] Moses. Han var en av de utvalda, Guds sändebud [och] profet. (51) Vi kallade på honom från berget Sinais högra sida och drog honom intill Oss i en hemlighetsfull gemenskap; (52) och i Vår nåd gav Vi honom [som medhjälpare] hans broder Aron [och kallade honom till] profet. (53) OCH MINNS [vad] denna Skrift [har att säga om] Ismael. Han stod alltid vid sitt ord och han var [Guds] sändebud [och] profet. (54) Han förmanade sitt folk att förrätta bönen och att ta sig an de fattiga. Och Gud var nöjd med honom. (55) OCH MINNS [vad] denna Skrift [har att säga om] Idrees. Han var en man av sanning, en profet, (56) och Vi upphöjde honom till en hög värdighet. (57) DESSA ÄR några av de profeter som Gud välsignade med Sina gåvor - Adams ättlingar och ättlingar till dem som Vi räddade tillsammans med Noa [i arken], Abrahams och Israels ättlingar; [alla hörde] till dem som Vi har väglett och utvalt. När de hörde den Nåderikes budskap föll de ned på sina ansikten i tillbedjan medan deras ögon fylldes av tårar. (58) Men efter dem kom människor av sämre halt. De lät bönen falla i glömska och gick dit deras passioner drev dem; de skall drabbas av bitter besvikelse. (59) Det gäller inte dem som visar ånger och blir troende och lever ett rättskaffens liv. De skall stiga in i paradiset och ingen orätt skall tillfogas dem; (60) [det är] Edens lustgårdar, som den Nåderike har lovat Sina tjänare [och vars salighet] övergår allt vad de kan föreställa sig. Hans löfte blir alltid verklighet. (61) Där skall de inte höra tomt och meningslöst tal - men [hälsas med] fredshälsningen - och där skall de få, morgon och afton, allt vad de behöver för sitt välbefinnande. (62) Detta är paradiset som Vi skall ge i arv åt Våra gudfruktiga tjänare. (63) [ÄNGLARNA säger:] "Vi stiger inte ned annat än på din Herres befallning; det som vi kan uppfatta, det som är dolt för oss och allt det som är däremellan ligger i Hans [hand]. Och din Herre glömmmer ingenting - (64) Herren över himlarna och jorden och allt som är emellan dem! Dyrka Honom därför utan att förtröttnas i din dyrkan! Känner du någon som kan kallas Hans namne?" (65) OCH MÄNNISKAN [som förnekar sanningen] säger: "Skall jag sedan jag en gång är död stiga fram till nytt liv?" (66) Minns då inte [denna] människa att Vi förut skapade henne ur ingenting? (67) Vid din Herres namn! Vi skall förvisso samla dem [på Uppståndelsens dag] liksom de onda väsen [som ledde dem på avvägar] och Vi skall släpa dem på knäna fram till helvetets rand. (68) Sedan skall Vi från varje grupp dra fram dem som gick längst i sitt trots mot den Nåderike; (69) det är nämligen Vi som bäst vet vilka som är mest förtjänta av att svedas av dess lågor. (70) Ingen av er skall slippa ifrån denna [syn]. Det är din Herres fasta beslut. (71) Därefter skall Vi föra dem i säkerhet som fruktade Gud. Men de orättfärdiga lämnar Vi kvar där, hukande på sina knän. (72) OCH NÄR Våra klara budskap läses upp för dem, säger förnekarna av sanningen till de troende: "Vilken av [våra] båda

grupper lever under bättre villkor och visas större aktning vid [våra] möten?" (73) Men hur många släkten har Vi inte låtit gå under före dem, [människor] som levde i större bekvämlighet än de och som överträffade dem även i yttre glans (74) Säg: "Måtte den Nåderike bevilja dem som så envist håller fast vid sina misstag [ett långt] uppskov!" [Och låt dem säga vad de säger] till dess de ser det som de varnades för – antingen det är straffet [i denna värld] eller den Yttersta stunden – och inser vilken av de båda grupperna, som är i ett sämre läge och har ett svagare stöd. (75) Gud ger dem som vill låta sig ledas en allt klarare insikt om var den rätta vägen går; det bestående goda [du gör] är det bästa inför din Herre och ger den bästa avkastningen. (76) Vad anser du om den som, fastän han förnekar Våra budskap, säger: "Helt visst skall både rikedom och [många] söner komma på min lott"? (77) Har han kanske fått se in i framtiden eller har han fått till stånd en överenskommelse med den Nåderike (78) Visst inte! Vi skall skriva ned vad han säger och Vi skall förlänga hans straff [i nästa liv]; (79) det som han talar om skall återgå till Oss, och [en Dag] skall han stiga fram ensam inför Oss [utan rikedomar, utan söner, utan stöd]. (80) Dessa [människor] har nämligen tagit sig för att i Guds ställe dyrka gudar som [de tror skall ge dem] mera makt och ära. (81) Nej [de misstar sig]! De [som var föremål för deras dyrkan] skall tvärtom på [Domens dag] svära sig fria från denna dyrkan och bli [sina forna anhängares] motståndare. (82) SER DU inte [Muhammad] att Vi släpper de onda krafterna lösa mot sanningens förnekare [så att] de eggas vidare [i förnekelse och trots]? (83) Ha därför inte så bråttom att nedkalla [Vårt straff] över dem; Vi håller räkning på de [dagar som återstår] för dem. (84) Den Dag då Vi samlar de gudfruktiga inför den Nåderike i en ärofull församling (85) och låter de obotfärdiga syndarna drivas ned i helvetet, såsom boskapen drivs till vattningsstället; (86) [den Dagen] skall ingen kunna tala till förmån för en annan än den som har slutit förbund med den Nåderike. (87) Och de säger: "Den Nåderike har [avlat] en son!" (88) Ni har här yttrat något oerhört, (89) något som skulle kunna spränga himlarna i stycken och få jorden att rämna och bergen att störta i djupet! (90) Att [människor går så långt att] de tilldelar den Nåderike en son! (91) Föreställningen att den Nåderike har [avlat] en son är oförenlig [med Hans gudomliga majestät]! (92) Ingen av de varelser [som befolkar] himlarna och jorden kan nalkas den Nåderike annat än som [Hans] tjänare; (93) Han vet deras antal – var och en är räknad – (94) och var och en skall på Uppståndelsens dag stiga fram ensam inför Honom. (95) DEN NÅDERIKE skall låta [mycken] kärlek komma dem till del, som tror och lever ett rättskaffens liv. (96) Och så har Vi gjort denna [Skrift] lätt att förstå, [förmedlad] på ditt eget språk [Muhammad], just för att du med den skall förkunna ett kärleksfullt budskap om hopp för de gudfruktiga och varna

dem som vill bestrida och sätta allt i fråga. (97) Hur många släkten har Vi inte låtit gå under före dem; [och nu] – kan du se skymten av någon av dem [som förintades] eller ens förnimma en viskning från dem? (98)

[KAPITEL 19](#)

«[KORANENS BUDSKAP KAPITEL 20](#)

[KORANENS BUDSKAP KAPITEL 18](#)»

- [Ingen Sunnah utan Jamā'ah – Ingen Jamā'ah utan Sunnah](#)
- [Den ärofyllda ställningen för den som följer Sunnah](#)
- [Sunnahs grundprinciper](#)
- [Sunnahs plats i Islam – varför vi inte kan klara oss utan den](#)
- [Handlingar som upphäver en individens Islam](#)
- [Mänsklighetens akuta behov av denna religion](#)
- [Tawfiq kommer endast från Allah](#)
- [Det onda kan aldrig tillskrivas Allah](#)
- [De enorma fördelarna med tawakkul på Allah](#)
- [Tawhids centrala betydelse och farorna med innovation och shirk](#)